

“Ali ste videli svoje fante?” mi je rekel nekdanji gojenec.

“Vidim jih,” sem odvrnil z vzdihom.

“Kakšna razlika od nas nekoč!” je vzkliknil nekdanji gojenec.

“Žal, kolikšna puščoba je na tem odmoru!”

“In to mrtvilo med odmori povzroča, da so mnogi postali mlačni v prejemanju svetih zakramentov in da zanemarjajo verske dolžnosti. Le z nejevoljo ostajajo v hiši, kjer jih Božja previdnost napolnjuje s telesnimi, duhovnimi in umskimi dobrinami. Mnogi ne spolnjujejo svojega poklica, predstojnikom so nehvaležni, imajo neke svoje skrivnosti, upirajo se in še vse drugo žalostno, kar iz tega sledi.”

Občutena in modra ljubezen

“**R**azumem,” sem mu odgovoril. “Toda kako bi znova poživili te moje drage fante, da bi bili spet kot nekoč živahni, veseli in razgibani?”

“Z ljubeznijo!”

“Z ljubeznijo? Kaj jih nimam zadosti rad? Ti veš, da jih imam rad. Ti veš, koliko sem zanje trpel, kaj vse prenesel teh štirideset let! In koliko trpim in prenašam tudi sedaj! Koliko pomanjkanja, kakšna ponižanja, kakšna nasprotovanja, preganjanja, in vse samo zato, da bi jim dal kruha, da bi jim oskrbel streho nad glavo in jim priskrbel učitelje, predvsem pa, da bi jim pomagal do zveličanja njihovih duš. Storil sem, kolikor sem vedel in mogel zanje, ki so ljubezen mojega življenja.”

“Ne govorim o vas.”

“O kom pa? O tistih, ki me nadomeščajo? O ravnateljih, prefektih, učiteljih, asistentih? Ali ne vidiš, da so pravi mučenci učenja in dela? Kako trošijo svoja mladostna leta zanje, ki jim jih je izročila Božja previdnost?”

“Vidim, razujem. Toda to ni dovolj. Najvažnejše manjka.”

“Kaj manjka?”

“Ni zadosti, da imamo fante radi. Fantje morajo to tudi čutiti.”

“Ali nimajo oči? Ali ne razumejo? Ali ne vidijo, da je vse, kar se zanje dela, storjeno iz ljubezni?”

“Ne, ponavljam, da to ni dovolj.”

“Kaj je torej treba?”

“Spoznajo naj, da če jih imamo radi v njihovi otroški razigranosti, v tem, kar je njim pogodu, jih imamo prav tako radi tudi v tem, kar jim je po naravi manj všeč, to je v disciplini, v učenju, v zatajevanju. Naj se naučijo z vnemo in ljubeznijo spolnjevati tudi to.”

Navzočnost med odmori

“**R**azloži mi bolj!”

“Opazujte fante med odmorom!”

Opazoval sem jih in nato odgovoril: “Kaj posebnega naj bi videl?”

“Že toliko let vzgajate mladino, pa ne razumete? Poglejte bolj!” Kje so vaši salezijanci?

Pogledal sem in videl, da je bilo prav malo duhovnikov in klerikov med fanti, še manj jih je sodelovalo pri njihovih zabavah. Predstojniki niso bili duša odmora. Največ se jih je sprehajalo in pogovarjalo med seboj, ne da bi se zmenili, kaj počenjajo gojenci. Nekateri so opazovali igre, a se niso zmenili za